

РЕШЕНИЕ

№ 5126

гр. София, 23.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 17.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **6114** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Б. И. П. с адрес за призоваване [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед с рег. № з-7731/30.05.2013 г. на Директора на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Недопускане до конкурс за израстване в категория или степен на длъжност” за срок от 1 година.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, защото е незаконосъобразна, постановена е при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие на материалния закон. П. сочи, че не извършил визираното нарушение на чл. 9а от Инструкция № Из-1143/2011 г., както и на чл. 65 от ЗМВР. Не са инвокирани конкретни доводи в подкрепа на оплакванията.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Упълномощеният от него адвокат Й. поддържа жалбата си.

Ответникът по оспорването в лицето на Директора на СДВР, не се явява. Пълномощниците му юриконсулт П. и юриконсулт Б. оспорват жалбата, считайки, че заповедта е издадена в съответствие със закона.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Б. П. е държавен служител, назначен на длъжност

„главен полицай” – командир на отделение, в група „охрана на обществения ред”, сектор „Охранителна полиция” при 04 РУП-СДВР.

Видно от справка рег. № 21651 от 25.03.2013 г. /л. 25/, изготвена от длъжностно лице при ОДЧ на 04 РУП-СДВР до Началника на 04 РУП-СДВР, на 24.03.2013 г. е възникнал инцидент, по повод на довеждането в 04 РУП-СДВР на лицето К. Б.. Същата вечер управляваният от него автомобил Мерцедес с немска регистрация е бил спрян за проверка на [улица], в [населено място] от патрул на управлението в състав полицаите П., Й. и П.. След направена в ОДЧ справка се установило, че автомобилът не се издирва, но лицето има полицейски регистрации за кражби на автомобили и хулиганство. По разпореждане на дежурния Б. е следвало да бъде доведен в РУП, заедно с автомобила. Полицейските служители изпълнили разпореждането, като пристигайки в управлението инспектор П. наредил на полицай П., заедно с Б. да вкарат автомобила в двора.

П. и Б. се качили в автомобила, за да бъде преместен в двора на управлението, който бил откъм [улица]. Вратата на гаража е била отворена от полицай Д., който бил на пост № 1. Б. е насочил автомобила към двора, но тъй като е имало препятствие - паднала телена мрежа, същия спрял в тунела и е заявил, че не може да продължи. Полицай Д. се е опитал да премести телената мрежа, но не е успял сам и затова се е обърнал за помощ към полицай П.. Последният слязъл, оставяйки лицето само в автомобила, който бил с работещ двигател и двамата с Д. се опитали да преместят телената мрежа. В този момент, Б. е потеглил назад, излязъл на [улица] потеглил в неизвестна посока. Главен полицай П. веднага уведомил ОДЧ за случилото се.

Във връзка със справката Началникът на 04 РУП-СДВР, със своя Заповед № з-104/25.03.2013 г. /л. 23/ разпоредил проверка и назначил състав на комисия, която да я извърши.

Комисията снела обяснения от всички лица, имащи отношение към случая, включително и от Б. П..

Резултатите от проверката са обективирани в справка № 27299 от 11.04.2013 г. /л. 17-20/, в която е направен извод за това, че П. е извършил нарушение на служебната дисциплина, неизпълнявайки служебните си задължения, което е довело до бягство на доведено в РУП лице, поради което на същия следва да се наложи дисциплинарно наказание „Недопускане до конкурс за израстване в категория или степен на длъжност” за срок от 1 година.

След вземане на становище от сектор „Човешки ресурси”, е изготвена нова справка № 14.05.2013 г. /л. 10-15/, в която комисията е потвърдила първоначалното си становище.

От ежедневната ведомост на личния състав от 04 взвод при 04 РУП-СДВР, се установява, че на 24.03.2013 г. полицаите К. П., Б. С. и Б. П. са били назначени в състава на патрул Р-64 за времето от 19,00 до 07,00 часа.

Няма данни оспорващият да е бил изслушан от дисциплинарно-наказващия орган, но са приети писмените му обяснения на 29.01.2013 г. /л. 8/.

Административният орган, разглеждайки събраните доказателства е упражнил дадените му от закона правомощия, налагайки на оспорващия процесното дисциплинарно наказание.

Като доказателства по делото са приети протокол от 01.02.2013 г. /л. 57/, с подписването, на който П. е удостоверил, че е запознат с посочените в него подзаконови нормативни актове и наряден дневник на патрул Р-64 при 04 РУП-СДВР.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Б. П. лично на 04.06.2013 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена чрез административния орган на 07.06.2013 г. /вх. № 29532/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорената заповед, компетентният административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 226, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 3, пр. 2 и чл. 228, ал. 1, т. 4 от ППЗМВР, а именно че извършеното от нарушение се изразява в нарушаване на служебни задължения чл. 9а, ал. 1, т. 2 от Инструкция № Из-1143 от 4.05.2011 г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност в Министерството на вътрешните работи, във връзка с чл. 65 от ЗМВР, довели до бягство на доведено или задържано лице.

Съгласно чл. 231 от ППЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 2 - 10 от ЗМВР. В разглеждания случай, такива данни не се били налице, поради което липсата на заповед за образуване на дисциплинарно производство не е нарушение на административно-производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 228, т. 5 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди на служители на длъжност "началник на група" и приравнените на нея - за наказанията по [чл. 226, ал. 1, т. 1 и 2](#). В разглеждания случай е безспорно, че Директорът на СДВР е компетентен да наложи процесното наказание.

Преценявайки събрания в хода на дисциплинарното производство доказателствен материал, съдът намира, че при издаване на оспорената заповед е допуснато нарушение на материалния закон. Този извод е основан на анализа на събраните доказателства, в контекста на посочените норми.

В разглеждания казус, видно от изложените в оспорената заповед мотиви, П. не е изпълнил задълженията си по чл. 9а, ал. 1, т. 2 от Инструкцията. По силата на тази норма, полицейските органи не конвоират, а отвеждат, довеждат и съпровождат лица по реда на [чл. 65, ал. 1 от ЗМВР](#). За отвеждане на задържаното лице в определеното за задържане място полицейските органи издават писмена заповед и са длъжни незабавно да освободят лицето, ако основанийето за задържането е отпаднало.

В разглеждания казус няма доказателства К. Б. да е имал качеството нито на задържано, нито на доведено лице, поради липсата на заповед за задържането му или съобщение, че същият е обявен за издирване. По преписката има данни, че след инцидента същият се е върнал в 04 РУП-СДВР, но дори тогава той не е бил задържан.

В оспорената заповед не е посочено, какви точно задължения не е изпълнил П., свързани с довеждането или съпровождането на лицето. В акта е описано, че Б. вече е бил доведен в РУП, регистриран е като посетител и П. е следвало само да го придружи до двора на управлението, където да бъде оставен управлявания от него

автомобил, т.е. оспорващият не е изпълнявал функции по конвоиране, придружаване или съпровождане на лице по реда на чл. 65 от ЗМВР.

Следвайки прогласения в чл. 7 от АПК принцип на истинност, административният орган е бил длъжен да установи всички факти имащи значение за случая, включително и да събере допълнителни доказателства, във връзка възраженията на полицаи П., направени чрез депозираните писмени обяснения. Неизпълнението на тези задължения създава представа за предопределеност и липса на безпристрастност на направеното волеизявление.

От друга страна съдът намира за основателен довода, че заповедта е наложена извън сроковете по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. В справка рег. № 21651 от 25.03.2013 г., изготвена от длъжностно лице при ОДЧ на 04 РУП-СДВР до Началника на 04 РУП-СДВР са описани детайлно всички факти, послужили като основание за налагане на наказанието. По време на проведеното дисциплинарно производство са събрани някои допълнителни доказателство, които не са се отразили нито на квалификацията на деянието, нито са променили съществено описаната в справката фактическа обстановка. По тази причина следва да се приеме, че нарушението е открито, по смисъла на чл. 223, ал. 1 от ППЗМВР на 25.03.2012 г. и тогава е била известна и самоличността на извършителя, което личи от заповед № 3-104 от 25.03.2013 г. на Началника на 04 РУП-СДВР. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена на 30.05.2013 г., т.е. извън посочения по-горе законов срок. В свое решение № 14075 от 08.11.2012 г. по административно дело № 9570/2012 г., на ВАС, 5-членен състав посочва, че срокът по чл.225, ал. от ЗМВР е преклузивен и погасява правото на административния орган да реализира дисциплинарната отговорност на служителя. Нормата е императивна и не подлежи на разширително тълкуване. В същия смисъл са и Решение № 9111 от 25.06.2012 г. на ВАС по адм. д. № 9751/2011 г., П. отделение, Решение № 13127 от 22.10.2012 г. на ВАС по адм. д. № 8089/2011 г., П. отделение, Решение № 7485 от 29.05.2012 г. на ВАС по адм. д. № 3346/2012 г., 5-членен състав, Решение № 3053 от 1.03.2011 г. на ВАС по адм. д. № 10132/2010 г., Трето отделение и други.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и при положение, че жалбоподателят е поискал присъждане на разноски, на същия се дължат такива от бюджета на органа, издал незаконосъобразния административен акт.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. И. П. от [населено място] с рег. № 3-7731/30.05.2013 г. на Директора на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Недопускане до конкурс за израстване в категория или степен на длъжност” за срок от 1 година.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на Вътрешните Работи да заплати на Б. И. П. с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] и ЕГН [ЕГН], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 410 /четиристотин и десет/ лева, представляваща направени по делото

разноски, от които 10 лева държавна такса и 400 лева адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..